

EMPAR DE LANUZA

V
ALÈNCIA,
FRAGMENTS
D'UN DIETARI
POÈTIC

*Premi de Poesia
Roïç de Corella 2001
Ciutat de València*

Bromera Poesia

DÍPTIC DE LES ESCULTURES FEMENINES
AL CARRER DEL PALOMAR

I

Hi ha cases antigues que viuen envellint-se
com si fossen grandíssimes fantasmes
i, malgrat ser tancades amb clau,
mostren encara el somrí femení
que els imprimí l'artista.
De vegades, una construcció nova
i dissonant, les acompanya; però d'altres,
la casa també vella que hi ha enfront,
amb modèstia, li retorna el somriure.

II

Aquestes dones pètries
que passen nit i dia suportant un balcó
tenen un rostre etern.
Sapiència de Gioconda
que veu passar el dia previ.

EL ROSTRE DE JEREMIES

Penes que només coneix la història
han deixat la ciutat amb les façanes grises
per on s'escorre l'aigua,
deixant solcs invisibles.

IGNORÀNCIA

I en cada carrer transitat des de sempre
amb ignorància, es pot veure un racó,
un edifici vell que ens diu d'amagat:
–Encara estic ací,
des d'aquell dia en què em cobrí la boira!

I potser fou la boira amb la que anà envellint,
la que el conservà viu.

AQUESTES CASES SÓN

Aquestes cases són com les persones fermes
que no abandonen mai la cortesia,
encara que les penes els entelen els ulls.
Tenen acumulades, de la guerra, tristeses,
però també aprengueren, d'aquesta,
a resisitir.